

Kryteria szczegółowe - Konwencjonalny chów kogutów

10 Wymagania dotyczące obiektów hodowlanych i warunków zootechnicznych

10.1 Pochodzenie kogutów

10.1.1 Dopuszcza się dwie metody hodowli mieszańców samców nieśnych:

(1) Pisklęta płci męskiej są hodowane w tym samym kurniku co pisklęta płci żeńskiej (odpowiedniki lęgów).

(2) Odchowuje się pisklęta płci męskiej pochodzące z różnych dat wylęgu. Mogły one również zostać wylęgnięte w różnych wylęgarniach. Należy zauważyć, że pisklęta płci męskiej pochodzą z nieśnych hodowli hybrydowych.

Należy dopilnować, aby data wylęgu samców nie przekraczała 12 miesięcy przed datą wylęgu kurek oraz aby samce były ubijane przed wprowadzeniem kur niosek do kurnika. Do jednego stada kur niosek może być przypisanych kilka stad kogutów. (ekwiwalent w sztukach)

Dla istniejących systemów równoważności pogłowa obowiązuje okres przejściowy do końca 2021 r. Od stycznia 2022 r. wyżej wymienione warunki muszą być spełnione przy wprowadzaniu stada kur niosek.

Uwaga: brak obowiązkowych specyfikacji dotyczących rasy i genetyki Przeznaczenie: wyrównana rasa brązowa/rasa biała.

Ogólnie, jak również w szczególności w tym punkcie, przewodnik zostanie poddany rewizji najpóźniej w pierwszej połowie 2022 roku.

10.2 Gęstość obsady

Obowiązuje obsada od 01.01.2022 r. do 30.06.2024 r:

- Od 35. dnia życia maksymalnie 20 zwierząt/m² całkowitej powierzchni użytkowej. W obiektach hodowlanych, w których powierzchnia użytkowa znajduje się na kilku poziomach: maks. 40 zwierząt/m² powierzchni użytkowej.

Uwaga: dzień wylęgu = pierwszy dzień życia.

Dla obiektów hodowlanych od 01.07.2024 obowiązuje:

- od 35 dnia życia maks. 18 zwierząt/m² całkowitej powierzchni użytkowej. W obiektach hodowlanych, w których powierzchnia użytkowa znajduje się na kilku poziomach: maksymalnie 36 zwierząt/m² powierzchni użytkowej.

10.2.1 [K.O.] W poszczególnych kurnikach zapewnia się, że gęstość obsady podana w rozdziale 10.2 nie jest w żadnym momencie przekroczona.

10.3 Minimalny wiek ubojowy / minimalna masa ubojowa

10.3.1 Minimalny wiek ubojowy wynosi 70 dni oraz osiągnięta została średnia minimalna masa ciała w momencie wywozu koguta do ubojni 1300g, niezależnie od rasy (brązowa, biała lub kremowa).

10.3.2 Mięso zwierząt jest dalej przetwarzane na żywność.

10.3.3 Waga ubojowa powinna być udokumentowana w gospodarstwie w momencie odbioru, tak aby w przypadku późniejszej zmiany wytycznych dostępne były dodatkowe informacje na temat zmian wagi.

Uwaga: Przewodnik "Chów mieszańców samców nieśnych (chów kogutów)" musi zostać zrewidowany najpóźniej do pierwszej połowy 2022 r.

10.4 Obszary użytkowe to obszary, których długość boku w każdym punkcie nie jest mniejsza niż 30 cm, których wysokość w świetle wynosi co najmniej 40 cm, a nachylenie podłogi nie przekracza 14 %, w tym obszary pod urządzeniami do karmienia i pojenia, grzędami i żerdziami lub urządzeniami do ścierania pazurów, przez które zwierzęta mogą przechodzić lub pod którymi mogą przechodzić.

10.4.1 W pomieszczeniach wielopoziomowych maksymalnie 4 poziomy ułożone jeden nad drugim, przy czym podłoga klatki liczona jest już jako pierwszy poziom.

10.4.2 Do powierzchni użytkowej wlicza się tylko te poziomy, przez które obornik może opaść maksymalnie o jeden poziom niżej. Dalsze poziomy mogą być liczone jako powierzchnia użytkowa tylko wtedy, gdy obornik jest zbierany mechanicznie np. taśmy obornikowe.

10.4.3 Powierzchnie związane z systemem utrzymania*) mogą być dodawane do powierzchni użytkowej, nawet jeśli nie są wyposażone w taśmy wyrzutu obornika, pod warunkiem, że jest zapewnione odpowiednie oświetlenie, mają szerokość co najmniej 30 cm, wysokość w świetle co najmniej 40 cm i zapewniają zwierzętom stabilną podstawę. *) Zob. załącznik 1.3 Definicje.

10.5 Obszar użytkowy to część kurnika z równą podłogą, pokryta materiałem, którym zwierzęta mogą manipulować i który umożliwia kąpiel pyłową (słoma, torf, wióry)

10.5.1 Co najmniej 25 % powierzchni użytkowej kurnika stanowi powierzchnia do drapania. Miejsce do drapania znajduje się tylko na najniższym poziomie.

10.5.2 Dostęp do obszaru do drapania jest zapewniany zwierzętom tak wcześnie, jak to możliwe, ale nie później niż w 35 dniu życia.

10.5.3 Miejsce do drapania jest zawsze całkowicie wyłożone odpowiednią ściółką.

10.6 Materiał do zabawy/kąpiel pyłowa oprócz ściółki zwierzętom należy zapewnić możliwość korzystania w dowolnym momencie z innego materiału do zajęcia, którym można manipulować i który można zmieniać. Przy wyborze materiału należy zwrócić uwagę na to, czy jest on bezpieczny pod względem higienicznym.

10.6.1 Od pierwszego dnia życia zwierzętom oferuje się materiał, którym może służyć do zabawy.

Uwaga: Podawana pasza znajdująca się na papierze pisklęcym jest akceptowana jako materiał, którym można manipulować.

10.6.2 Oprócz ściółki ptakom należy jak najwcześniej zapewnić materiał do zabawy i możliwość kąpieli pyłowych.

Przykłady materiałów: bele siana lub słomy, lucerna, kamienie wapniowe do dziobania itp.

10.7 Grzędy muszą umożliwiać zwierzętom bezpieczne chodzenie i nie mogą ranić opuszek łap. Ponadto grzędy muszą mieć co najmniej 17 cm odległości od ściany i co najmniej 25 cm odległości między sobą w osi poziomej. Wolna przestrzeń nad grzędami musi wynosić co najmniej 40 cm w przypadku grzęd, na które trzeba wlecieć, i co najmniej 20 cm w przypadku grzęd, na które można się wspiąć.

10.7.1 Zwierzęta mają dostęp do grzęd od pierwszego dnia życia. Co najmniej jedna trzecia tych grzęd powinna być podwyższona.

10.7.2 Należy dopilnować, aby od 35 dnia życia długość grzędy nie była mniejsza niż 6 cm/zwierzę.

10.8 Urządzenia do karmienia i pojenia powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby wszystkie zwierzęta miały przez cały czas dostęp do paszy i wody doskonałej jakości oraz aby skażenie wody lub paszy było ograniczone do minimum możliwego do osiągnięcia pod względem technicznym.

10.8.1 Urządzenia do karmienia

10.8.1.1 Jeżeli do karmienia stosuje się koryta podłużne, od 50. dnia życia zwierzęcia wymagana jest długość krawędzi wynosząca co najmniej 4,5 cm na zwierzę. W przypadku stosowania karmideł okrągłych, od 50 dnia życia gwarantowana jest długość 2 cm.

10.8.2 Sprzęt do pojenia

10.8.2.1 W przypadku stosowania poidel smoczkowych lub kubkowych, od 50 dnia życia zwierząt należy zapewnić co najmniej jedno miejsce do picia na każde 10 zwierząt. W przypadku stosowania poidel okrągłych gwarantowana jest długość krawędzi wynosząca co najmniej 1 cm/zwierzę.

10.8.2.2 Poidła należy umieścić na wysokości dostępnej dla zwierząt.

10.9 Oświetlenie

Budynki powinny być oświetlone w taki sposób, aby zwierzęta mogły się wzajemnie rozpoznawać i mogły być kontrolowane przez osobę odpowiedzialną za karmienie i opiekę. Oświetlenie powinno być zaprojektowane w sposób zapewniający równomierny rozkład światła.

10.9.1 Obecność naturalnego światła dziennego jest obowiązkowa. Budynek hodowlany posiada otwory świetlne o powierzchni równej co najmniej 3 % powierzchni użytkowej kurnika. W przypadku budynków hodowlanych, które zostały oddane do użytku przed wejściem w życie wytycznych lub które były już w trakcie zatwierdzania i nie posiadają wystarczającej ilości

otworów okiennych, można wystąpić do KAT o zezwolenie na odstępstwo, przedstawiając dowody na to, że późniejsza instalacja otworów świetlnych jest niemożliwa.

10.9.2 W przypadku stosowania sztucznego oświetlenia należy zagwarantować równomierne oświetlenie obszaru aktywności zwierząt.

10.9.3 Trwałe zaciemnienie otworów świetlnych (np. przez pomalowanie lub przykrycie kolorowymi foliami) lub zastosowanie światła monochromatycznego jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych przypadkach, po uzyskaniu wskazań weterynaryjnych (muszą one mieć formę pisemną). Dowód wskazań weterynaryjnych

10.9.4 Faza świetlna trwa co najmniej 8 godzin dziennie, począwszy od 15 dnia życia zwierząt, a faza ciemna trwa nieprzerwanie 8 godzin. Faza ciemna jest w każdym przypadku poprzedzona fazą zmierzchu. Reżim świetlny jest udokumentowany. Dowód na istnienie reżimu świetlnego

10.10 Stabilny klimat

10.10.1 W pomieszczeniach inwentarskich zapewniony jest stabilny klimat (system wentylacyjny, temperatura otoczenia), odpowiedni do stanu zdrowia zwierząt, gęstości obsady i wieku zwierząt.

10.11 Przewody pod napięciem - elektryzator

10.11.1 Zwierzęta nie powinny być narażone na działanie prądu stałego w żadnym punkcie obszaru tuczu.

10.11.2 W pomieszczeniach dla zwierząt nie ma żadnych innych urządzeń, które działałyby jak przewody pod napięciem przez samo podłączenie do źródła zasilania. Jeżeli przewody są używane jako odchylacze nad przewodami zasilającymi i wodnymi, nie stosuje się izolatorów do ich mocowania.

10.12 Zasilanie awaryjne agregat prądotwórczy

10.12.1 Ośrodek powinien posiadać odpowiednie awaryjne źródło zasilania w celu zapewnienia, że wszystkie zwierzęta na terenie ośrodka są zasilane w przypadku awarii zasilania.

Zasilanie awaryjne powinno być regularnie testowane (co najmniej raz na sześć miesięcy), a testy funkcjonalności powinny być udokumentowane.

Zamiast zasilania awaryjnego można dopuścić alternatywne rozwiązania, pod warunkiem że można wykazać, iż gwarantuje to również dostarczanie zwierząt.

Weryfikacja/dokumentacja

